

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN EN ARMOEDEBESTRIJDING, CULTUUR EN GELIJKE KANSEN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging in het jaar 2026 van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
 - Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van besluit wijzigt verschillende besluiten van de Vlaamse Regering in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De wijzigingen hebben betrekking op zorginfrastructuur, ziekenhuizen, preventief gezondheidsbeleid, de erkenning van gezondheidszorgberoepen, groeipakket, kinderopvang, de Vlaamse Sociale Bescherming, niet-dringend liggend ziekenvervoer, sociale akkoorden, algemeen welzijnswerk en woonzorg en thuiszorg.

Het voorliggende ontwerpbesluit betreft voornamelijk gerichte correcties en verduidelijking van regelgeving en zorgt voor een betere afstemming van de regelgeving op de realiteit. Daarnaast brengt het besluit enkele wijzigingen aan met het oog op een verlaging van de rapporteringsplicht.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggende ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging in het jaar 2026 van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft betrekking op het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en meer bepaald op de beleidsvelden zorg, opgroeien, sociale bescherming en zorginfrastructuur.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven over het voorliggende ontwerp van besluit op 8 mei 2026.

Het voorliggende ontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2026-158 van 15 mei 2026.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, gaf zijn gemotiveerd akkoord op 13 juni 2026. Voor de verhoging van de subsidies aan de Logo's heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, het ongunstige advies van de Inspectie van Financiën bevestigd en zijn akkoord geweigerd. De bepalingen met betrekking tot de Logo's werden in navolging van de weigering van het begrotingsakkoord uit het ontwerp geschrapt.

Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 juli 2026.

Gelet op het feit dat het voorliggende ontwerp van besluit slechts gerichte wijzigingen en correcties aanbrengt, betreft het geen besluit van strategisch belang dat ter advies voorgelegd dient te worden aan de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 4 van het voorliggende ontwerp van besluit moet niet voor verslag worden voorgelegd aan het Rekenhof conform artikel 5, §1, I, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aangezien ze geen inhoudelijke wijziging aanbrengt aan de erkenningsnormen, maar louter strekt tot het technisch herstellen van een materiële vergissing. Bovendien heeft deze rechtzetting, voor zover een beoordeling door het Rekenhof toch relevant zou worden geacht, uitsluitend tot doel de correcte verwoording te herstellen van een normatieve inhoud waarover het Rekenhof al verslag heeft uitgebracht.

De Raad van State heeft advies 79.795/1/V gegeven op 27 augustus 2026, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Na het advies van de Raad van State werd eveneens een beperkte technische aanpassing doorgevoerd in de formulering van artikel 61, 2°, van het voorliggende ontwerp van besluit.

Advies van de Raad van State

De Raad van State heeft op 27 augustus 2026 advies nr. 79.795/1/V gegeven. Hieronder wordt dieper ingegaan op de opmerkingen van de Raad.

Rechtsgronden

De Raad merkt op dat artikel 46, §2, derde lid, van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse Sociale Bescherming (VSB-decreet) geen rechtsgrond kan bieden voor artikel 25 van het ontwerpbesluit. De Raad aanvaardt dat artikel 22, derde lid, van datzelfde decreet wel een rechtsgrond kan bieden voor artikel 25 van het ontwerpbesluit.

De artikelen 146, §2, 147 en 150 van het VSB-decreet vormen volgens de Raad geen rechtsgrond voor artikel 29 en 30 van het ontwerp. Voor die bepalingen van het ontwerp kan enkel rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 145, §2, en 152, §2, van het VSB-decreet.

⇒ In navolging van deze opmerkingen van de Raad werden de rechtsgronden van het voorliggende ontwerp van besluit in die zin gewijzigd.

Artikel 15

De Raad merkt op dat de wijziging die artikel 15 aanbrengt in artikel 110 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van de vergunning en de subsidies voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters, een

ruime beoordelingsbevoegdheid verleent aan het Agentschap Opgroeien Regie bij het bepalen van de regularisatietermijn.

De Raad stelt dat het agentschap in elk individueel geval rekening moet houden met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en met name de formele motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

Volgens de Raad kan een ruime beoordelingsmarge bovendien aanleiding geven tot onzekerheid omtrent de duur van de toegekende regularisatietermijn en tot discussies over de gelijke behandeling van bezwaarindieners.

Om het risico op rechtsonzekerheid en uiteenlopende toepassingen te beperken, adviseert de Raad om de regularisatietermijn in het ontwerp zelf af te bakenen door een minimum- en maximumtermijn vast te stellen.

- ⇒ Naar aanleiding van deze opmerking van de Raad, werd het ontwerp van besluit aangepast. De termijn om te regulariseren wordt op maximaal veertien dagen bepaald, zodat er ook geen opdracht meer ligt bij het agentschap Opgroeien regie om een termijn te bepalen. De termijn van veertien dagen volstaat zowel voor het regulariseren van het feit dat het bezwaar niet aangetekend gebeurde, als voor het vervolledigen van een aanvraag. Op die manier wordt volledig tegemoetgekomen aan de bezorgdheden van de Raad van State.

Artikel 19

Volgens de Raad sluit de toelichting in de nota aan de Vlaamse Regering bij artikel 19 van het ontwerpbesluit niet volledig aan bij de tekst van artikel 19. De Raad aanvaardt de bijkomende toelichting die de gemachtigde hierover gegeven heeft, maar beveelt aan om de nota aan de Vlaamse Regering aan te passen en deze met het oog op duidelijkheid en rechtszekerheid in overeenstemming te brengen met de bijkomende toelichting van de gemachtigde.

- ⇒ In navolging van deze opmerking van de Raad werd de artikelsgewijze bespreking bij artikel 19 in deze nota aan de Vlaamse Regering aangevuld en verduidelijkt.

Artikel 26

De Raad merkt op dat uit de tekst van het ontwerp niet kan worden afgeleid op welke vragen de verplichte vermeldingen in het functioneringsrapport, vermeld in artikel 139/2, 5°, van het VSB-besluit betrekking hebben. De tekst van het ontwerp moet volgens de Raad aangepast worden aan de toelichting die de gemachtigde hierover bijkomend aan de Raad gegeven heeft.

- ⇒ De tekst van artikel 26 van het ontwerp werd in navolging van deze opmerking van de Raad aangepast met de verduidelijking dat het gaat om de beantwoording van alle vragen die zijn opgenomen in het model van rolstoeladviesrapport, vermeld in artikel 350, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming.

Artikel 27

De Raad van State formuleert bezwaren tegen de formulering van het artikel dat schrapping van MOHM van de productlijst mogelijk maakt 'om zwaarwichtige redenen van algemeen belang': *“De toekenning van regelgevende bevoegdheid aan een ambtenaar die geen politieke verantwoordelijkheid draagt ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering is in principe ontoelaatbaar, omdat afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van de eenheid van verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers. Enkel wanneer*

het gaat om maatregelen die een beperkte en technische draagwijdte hebben, kan een dergelijke delegatie worden aanvaard.”.

Volgens de Raad dienen de gevallen waarin een mobiliteitshulpmiddel om zwaarwichtige redenen van algemeen belang van de productlijst dient te worden geschrapt, in het ontwerp zelf gepreciseerd te worden.

- ⇒ De leidend ambtenaar neemt slechts een beslissing tot schrapping na eensluidend advies van de minister. De leidend ambtenaar zal met andere woorden slechts overgaan tot de schrapping van mobiliteitshulpmiddelen van de productlijst na een advies van de minister in die zin. Er wordt om die reden o.i. geen afbreuk gedaan aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers.

Artikel 46

De Raad stelde zich initieel de vraag of de garantie van vrije toegang voor de bedienaren van de erediensten en de mogelijkheid om een actuele lijst van de bedienaren en afgevaardigden bij het woonzorgcentrum op te vragen, kan worden beperkt om verantwoorde organisatorische redenen.

De Raad heeft kennisgenomen van de bijkomende toelichting die de gemachtigde hierover heeft gegeven en heeft deze bijkomende toelichting opgenomen in het advies:

“De interne afsprakennota tussen het woonzorgcentrum en de bewoners bevat de concrete praktische informatie over het verblijf en de dagelijkse werking in de voorziening. De vrije keuze van ziekenhuis kan beperkt worden bij noodgevallen. De regeling moet daarom vervat zitten in de interne afsprakennota.

De toegang voor de bedienaren van de erediensten moet zonder uitzondering gegarandeerd blijven, er zijn geen organisatorische redenen waardoor de grootst mogelijke vrijheid van de bewoner ingeperkt wordt. Als een woonzorgcentrum zou aangeven dat er geen ruimte beschikbaar is, wordt dit niet aanvaard als verantwoorde reden.”.

De Raad gaat hier vervolgens niet dieper op in.

- ⇒ Gelet op de kennisname van de Raad van de bijkomende toelichting en het uitblijven van bijkomende vragen of opmerkingen hierover, wordt ervan uitgegaan dat de bijkomende toelichting van de gemachtigde voor de Raad volstond.

Artikel 66

In de inleidende zin van artikel 66 van het ontwerp dient volgens de Raad de zinsnede “gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 mei 2023 en 26 september 2025” vervangen te worden door “gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 mei 2023 en 29 september 2025”.

- ⇒ Deze opmerking kan niet gevolgd worden. Artikel 66 van het ontwerp wijzigt artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 over de erkenning van de beroepskwalificaties voor de gezondheidsberoepen die verworven zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, de Europese beroepskaart en de erkenning op basis van een andere opleiding dan de opleidingen, vermeld in artikel 101/2 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, waarvoor noch de richtlijn, vermeld in artikel 103, 3°, van de voormelde wet, noch artikel 145, §1, van de voormelde wet geldt. Dat artikel werd wel degelijk gewijzigd bij een besluit van de Vlaamse Regering dat goedgekeurd werd op 26 september 2025. 26 september 2025 is dus ook de rechtsgeldige datum van het besluit in kwestie, dat echter per vergissing in het Belgisch

Artikel 69

De Raad van State plaatst tot slot vraagtekens bij de terugwerkende kracht die artikel 69 van het ontwerp verleent aan de volgende bepalingen:

- artikel 7 tot en met 9: de noodzaak van terugwerkende kracht is volgens de Raad onvoldoende aangetoond, gezien de overheveling van de dienst volgens de Raad niet tot gevolg heeft dat het agentschap Opgroeien Regie geen subsidies meer kan toekennen. De Raad vraagt om op een meer overtuigende wijze te verantwoorden waarom de terugwerkende kracht noodzakelijk is voor de continuïteit van de openbare dienst of de goede werking van het bestuur. Zonder die verantwoording kan de terugwerkende kracht volgens de Raad geen doorgang vinden.
- ⇒ In antwoord op deze opmerking van de Raad dient benadrukt te worden dat het wel degelijk noodzakelijk is om de mogelijkheid voor VIPA om investeringssubsidies toe te kennen aan HCA-diensten te laten eindigen op het ogenblik dat de HCA-diensten overgeheveld zijn naar een ander beleidsdomein, zijnde op 1 januari 2026.

Sinds 1 januari 2026 vallen de HCA-diensten immers onder de regelgeving binnen het beleidsdomein Justitie en Handhaving en niet langer onder de regelgeving binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Daartoe werd ook het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie aangepast. Het gewijzigde artikel 8, §1, van datzelfde besluit bepaalt limitatief de beleidsvelden en -bevoegdheden van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en bepaalt eveneens uitdrukkelijk dat de bevoegdheid voor zorginfrastructuur binnen dit beleidsdomein beperkt is tot de financiering van de infrastructuur voor de zorg- en dienstverlening in het kader van persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in diezelfde paragraaf. Wat jeugdbescherming betreft, werden de bevoegdheden van het beleidsdomein WVG in diezelfde paragraaf reeds sinds 1 januari 2026 ingeperkt, waardoor ook de bevoegdheid voor de betoelaging van infrastructuur inzake HCA-diensten ingeperkt werd. Sinds 1 januari 2026 worden de HCA-diensten ook niet langer erkend door het agentschap Opgroeien regie.

Door het feit dat deze diensten niet langer erkend worden door het agentschap Opgroeien regie en niet meer onder het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin vallen, vallen zij de facto buiten de sectoren die in aanmerking komen voor investeringssubsidies van het VIPA. In artikel 4 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wordt bepaald dat de missie van VIPA bestaat uit het ontwikkelen van initiatieven en het voorzien in financiering voor een kwaliteitsvolle, toegankelijke en betaalbare infrastructuur voor de zorg- en dienstverlening in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden. De persoonsgebonden aangelegenheden zijn gedefinieerd in artikel 2, 3°, van datzelfde decreet als de persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor zover die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein, vermeld in artikel 3, tweede lid, zijnde het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Bijgevolg is de terugwerkende kracht voor deze wijzigingen wel degelijk noodzakelijk. Daarenboven wordt er ook op gewezen dat dit voor de HCA-diensten reeds duidelijk was, waardoor in 2026 geen subsidies meer aangevraagd werden door HCA-diensten.

- artikel 32: de Raad wijst erop dat de gewijzigde berekeningswijze voor de opnemingsprijs van de psychiatrische verzorgingstehuizen volgens de gemachtigde nog niet wordt toegepast. Om die reden is volgens de Raad de noodzaak van terugwerkende kracht niet aangetoond. De Raad vraagt zich af of niet beter van de terugwerkende kracht kan worden afgezien.
- ⇒ In navolging van het advies van de Raad werd artikel 69 van het ontwerpbesluit aangepast en is niet langer een terugwerkende kracht voorzien voor artikel 32 van het ontwerp. Artikel 32 zal in werking treden op 1 januari 2027.

Technische aanpassing

Voor de definitieve goedkeuring werd nog één beperkte technische aanpassing doorgevoerd. Het betreft een wijziging van de formulering van artikel 61, 2°, van het voorliggende ontwerpbesluit. De herformulering moet verduidelijken dat de voorziene aanpassing van artikel 54, derde lid, 8°, van bijlage 11 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers, een versoepeling inhoudt voor het minimale aantal gemeenschappelijke badkamers. Deze technische aanpassing die uitgaat van een versoepeling van de bestaande voorwaarde, strookt met de initiële bedoeling van de wijzigingsbepaling. De artikelsgewijze bespreking van artikel 61, 2°, van het ontwerp in deze nota kon ongewijzigd blijven.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het voorliggende ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wijzigt verschillende besluiten van de Vlaamse Regering binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De wijzigingen hebben betrekking op zorginfrastructuur, ziekenhuizen, preventief gezondheidsbeleid, algemeen welzijnswerk, opgroeien (kinderopvang en groeipakket), Vlaamse Sociale Bescherming, sociale akkoorden, niet-dringend liggend ziekenvervoer, woonzorg en thuiszorg en de erkenning van gezondheidszorgberoepen.

Hieronder wordt per sector of thema kort een algemene toelichting gegeven bij de hoofdstukken van dit besluit.

1) Zorginfrastructuur

Voorliggend ontwerp van besluit bevat enkele wijzigingen aan de regelgeving inzake zorginfrastructuur:

Hoofdstuk 1.

Dit besluit brengt ten eerste wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

De internaten permanente openstelling (hierna ook: IPO) zijn in 2025 overgeheveld van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming naar het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG). De IPO met enkel een erkenning voor personen met een handicap of enkel een erkenning jeugdhulp zijn geïntegreerd in de respectievelijke erkenningsbesluiten als 'MFC' en 'voorziening in de jeugdhulp'. In die hoedanigheid zijn ze ook opgenomen in de respectievelijke sectorbesluiten van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (hierna: VIPA) voor personen met een handicap en jeugdhulp. De investeringssubsidie voor deze IPO verloopt volgens de klassieke procedure en wordt verleend conform de bouwtechnische en bouwfysische normen en de subsidiemogelijkheden die opgenomen zijn in deze respectievelijke VIPA-sectorbesluiten.

De IPO met zowel een erkenning voor personen met een handicap als met een erkenning voor de jeugdhulp, de zogenaamde 'gemengde IPO', moeten ook voldoen aan de normen voor 'MFC' en 'voorziening in de jeugdhulp', zoals de andere IPO. De klassieke procedure verschilt evenwel voor beide sectoren. 'Voorzieningen in de jeugdhulp' moeten namelijk een zorgstrategisch plan opstellen en de 'MFC' voor personen met een handicap niet. Aangezien dit procedureel en inhoudelijk tot een discrepantie leidt in de afhandeling van het dossier, wordt voor de MFC die deel uitmaken van een gemengde IPO ook een zorgstrategisch plan ingevoerd. Dit kan een geïntegreerd zorgstrategisch plan zijn met dit voor de voorziening in de jeugdhulp die ook deel uitmaakt van die gemengde IPO. De modaliteiten voor dit zorgstrategisch plan worden verder bepaald door het agentschap Opgroeien.

Andere mogelijke verschillen in de VIPA-regelgeving tussen voorzieningen in de jeugdhulp of MFC's worden in het traject dat momenteel loopt m.b.t. de herziening van de VIPA-infrastructuurnormen, gelijkgetrokken (bv. bouwtechnische normen, toegankelijkheid, ...), zodat dit hier zonder voorwerp is geworden.

Hoofdstuk 4.

Hoofdstuk 4 van dit besluit brengt wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten.

Aangezien de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling (HCA-diensten) sinds 1 januari 2026 niet meer onder het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) vallen, maar wel onder het beleidsdomein Justitie en Handhaving, schrapt het VIPA ze uit zijn regelgeving. Dit betekent dat ze geen beroep meer kunnen doen op de VIPA-investeringssubsidies voor grondige bouwwerken.

- A. VIPA subsidieert enkel voorzieningen die onder de bevoegdheid van het beleidsdomein WVG vallen

In artikel 2, 1°, van het 'decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden' wordt de aanvrager omschreven als de rechtspersoon die erkend is of voldoet aan de wettelijke voorwaarden om zorg- en dienstverlening te organiseren in het kader van persoonsgebonden aangelegenheden. Dit wordt in artikel 2, 18° gedefinieerd als de persoonsgebonden aangelegenheden zoals gedefinieerd in het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het VIPA tot een Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) met rechtspersoonlijkheid.

In voormeld decreet van 2 juni 2006 worden persoonsgebonden aangelegenheden omschreven als *'de persoonsgebonden aangelegenheden vermeld in artikel 5 bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) voor zover die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein vermeld in artikel 3, tweede lid'*.

Overeenkomstig artikel 5, §1, II, 6°, van de BWHI valt *'de jeugdbescherming, met inbegrip van de sociale bescherming en de gerechtelijke bescherming'* onder de persoonsgebonden aangelegenheden. In artikel 3, tweede lid van voormeld decreet van 2 juni 2006 wordt gesteld dat de Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het agentschap VIPA behoort. Dat is het beleidsdomein WVG overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2024 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering juncto artikel 8, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie.

B. Vallen de voormelde persoonsgebonden aangelegenheden onder het beleidsdomein WVG?

Overeenkomstig artikel 8, §1, van het organisatiebesluit omvat het beleidsdomein WVG o.a. zorginfrastructuur wat de financiering inhoudt van de infrastructuur voor de zorg- en dienstverlening in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden vermeld in die paragraaf. Tot en met 31 december 2025 omvatte dit *'de jeugdbescherming, vermeld in artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet, met inbegrip van de sociale bescherming en de gerechtelijke bescherming'*.

Sinds 1 januari 2026 is dat het volgende geworden:

'de jeugdbescherming, vermeld in artikel 5, §1, II, 6°, van de bijzondere wet, wat betreft:

- a) het beleid met betrekking tot jeugdhulp*
- b) het beleid met betrekking tot jeugddelinquentie wat betreft de erkenning en subsidiëring van voorzieningen die erkend zijn voor delictgerichte contextbegeleiding als vermeld in artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp en de sociale dienst, vermeld in artikel 2, 21°, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht.'*

Dit betekent dat op het vlak van jeugddelinquentie de bevoegdheid van WVG beperkt is tot delictgerichte contextbegeleiding en de sociale dienst. Alle overige bevoegdheden op het vlak van jeugddelinquentie komen toe aan het beleidsdomein Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie (meer specifiek het Agentschap Justitie en Handhaving) dat bevoegd is voor het beleid met betrekking tot jeugddelinquentie met uitzondering van de twee punten die hierboven zijn voorbehouden voor WVG met name:

- a) de erkenning en subsidiëring van voorzieningen die erkend zijn voor delictgerichte contextbegeleiding als vermeld in artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp
- b) de sociale dienst, vermeld in artikel 2, 21°, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht

Ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp wordt sinds 1 januari 2026 bepaald dat voor de erkenning en subsidiering van de voorzieningen van categorie 5 (dit zijn conform artikel 2, §1, 5°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 de HCA-diensten) de administratie

van het Agentschap Justitie en Handhaving bevoegd is (artikel 1, 2°, b). In artikel 1, 34°, b), wordt ook gesteld dat de Vlaamse minister, bevoegd voor justitie en handhaving, bevoegd is voor de voorzieningen van categorie 5 (zijnde de HCA-diensten).

Daarvoor is ook een aanpassing van de artikels 1, 3°, en artikel 7, tweede lid, 4° van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien erkende voorzieningen en vergunde diensten vereist.

2) Ziekenhuizen

Hoofdstuk 2.

Hoofdstuk 2 brengt een wijziging aan in het koninklijk besluit van 26 april 2007 houdende vaststelling van de normen waaraan het coördinerend gespecialiseerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker en het geaffilieerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker moeten voldoen om te worden erkend.

Deze wijziging strekt ertoe een zuiver materiële en redactionele vergissing recht te zetten in artikel 24/4, 4°, van het voormelde koninklijk besluit.

3) Preventief gezondheidsbeleid

Voorliggend ontwerp van besluit bevat daarnaast een hoofdstuk dat wijzigingen aanbrengt in de regelgeving inzake het preventief gezondheidsbeleid.

Hoofdstuk 3.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst. Het besluit van 5 juni 2009 regelt onder andere de subsidiëring van de partnerorganisaties en de organisaties met terreinwerking.

Het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid biedt het kader voor het preventieve gezondheidsbeleid. Daarin is bepaald welke initiatieven de Vlaamse Regering kan nemen. Artikel 21 en 23 van dit decreet voorzien in de mogelijkheid om beheersovereenkomsten te sluiten met partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking en om deze organisaties te subsidiëren:

“Artikel 21. (09/01/2026 - ...)

§ 1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor partnerorganisaties, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.

Artikel 23. (09/01/2026 - ...)

§ 1. De Vlaamse Regering kan in het kader van haar beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg, op basis van oproepen voor organisaties met terreinwerking, beheersovereenkomsten sluiten met voorzieningen.”

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst werkt die mogelijkheden verder uit.

De wijzigingen die met het voorliggende ontwerp van besluit aangebracht worden door het voorliggende ontwerp van besluit dienen om de subsidiebepalingen uit het besluit van 5 juni 2009 nauwer aan te laten sluiten bij de VCO/ het BVCO en het programmadecreet bij de begroting 2025 rond de volgende topics:

indexering;

reservevorming en sociaal passief en overdraagbaarheid van reserves.

4) Algemeen welzijnswerk

Hoofdstuk 5.

Hoofdstuk 5 van voorliggend ontwerp van besluit brengt een wijziging aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk. Het betreft een correctie van de indexeringsbepaling.

Het subsidiebedrag per VTE van de centra voor algemeen welzijnswerk en van de centra voor teleonthaal werd verkeerdelijk gekoppeld aan de spilindex van 1 januari 2026. Volgens de vooruitzichten van het Planbureau op het moment van de opmaak van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2025 tot wijziging van artikel 32 en 33 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk, dat de indexeringsbepaling invoegde, zou dit juist geweest zijn. De vooruitzichten van het planbureau hadden echter de overschrijding van de spilindex eind december 2025 niet voorspeld. Daardoor werd de koppeling gemaakt met de nieuwe, volgende spilindex.

Met de voorliggende wijziging wordt nu het bedrag gekoppeld aan de juiste spilindex, deze van 1 maart 2025.

5) Opgroeien

Het voorliggende ontwerp van besluit brengt verschillende gerichte wijzigingen aan in de regelgeving van de sector Opgroeien.

Hoofdstuk 6.

Hoofdstuk 6 wijzigt het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 binnen de sector Opgroeien (gezinsopvang en groepsopvang).

De wijziging aan het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 betreft een loutere technische rechtzetting van een verwijzing in het besluit in functie van de duidelijkheid en rechtszekerheid.

Hoofdstuk 7.

Hoofdstuk 7 brengt wijzigingen aan in het Procedurebesluit van 9 mei 2014.

Het Procedurebesluit van 9 mei 2014 bevat alle procedures die organisatoren van kinderopvang moeten volgen in het kader van de vergunning en de subsidies. Er zijn een aantal actualisaties en rechtzettingen noodzakelijk naar aanleiding van eerder doorgevoerde wijzigingen aan het Procedurebesluit zelf of aan andere gelinkte regelgeving.

Daarnaast wordt een artikel aangepast omdat het bestaande artikel niet tegemoetkomt aan de gewenste controle bij een nieuwe aanvraag van een vergunning.

Hoofdstuk 9.

Hoofdstuk 9 van het voorliggende ontwerp van besluit brengt een wijziging aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

Voor de goede werking van de geschillencommissie wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan gewijzigd zodat een wraking van een van de leden binnen drie weken na ontvangst van de beslissing van ontvankelijkheid moet worden voorgedragen.

Hoofdstuk 10.

Hoofdstuk 10 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De aanpassing aan het voormelde besluit zorgt ervoor dat begunstigden ook met een ander formulier kunnen aantonen dat zij begunstigden zijn van een rekening voor de uitbetaling van het Groeipakket.

Hoofdstuk 11.

Hoofdstuk 11 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.

Met de aanpassing van het voormelde besluit wordt enerzijds een uitbreiding gedaan aan de documenten waarmee een gemeenschappelijk domicilie volgens het Rijksregister weerlegd kan worden door een attest van een vluchthuis. Anderzijds wordt attest van de FOD Binnenlandse Zaken en een attest van immatriculatie, dat is afgeleverd aan de verzoeker internationale bescherming tijdens de aanvraagprocedure, geschrapt als document waarmee de vorming van een feitelijk gezin weerlegd kan worden.

Hoofdstuk 12.

Hoofdstuk 12 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de

toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen.

Om te verduidelijken dat het vrijwilligerswerk, waarvoor kinderen een algemene vrijstelling van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen krijgen, moet voldoen aan de vrijwilligerswet van 3 juli 2005, wordt deze verwijzing toegevoegd.

Hoofdstuk 16.

Daarnaast brengt voorliggend ontwerp van besluit ook een wijziging aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

Met de aanpassing van het voormelde besluit wordt (net als bij de aanpassing van het besluit over de sociale toeslag) enerzijds een uitbreiding gedaan aan de documenten waarmee een gemeenschappelijk domicilie volgens het Rijksregister weerlegd kan worden door een attest van een vluchthuis. Anderzijds wordt attest van de FOD Binnenlandse Zaken en een attest van immatriculatie, dat is afgeleverd aan de verzoeker internationale bescherming tijdens de aanvraagprocedure, geschrapt als document waarmee de vorming van een feitelijk gezin weerlegd kan worden.

6) Erkenning van gezondheidszorgberoepen

Hoofdstuk 8.

Hoofdstuk 8 van voorliggend ontwerp van besluit wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017 betreffende de erkenning van de beroepstitel van vroedvrouw. De samenstelling van de erkenningscommissie wordt aangepast opdat ook in de toekomst stevast een erkenningscommissie benoemd kan worden zodat een structurele adviesverlening gegarandeerd blijft.

De erkenning van de zorgbeoefenaars valt onder de operationele doelstelling om te investeren in voldoende competent zorgpersoneel om ook in de toekomst kwaliteitsvolle zorg en ondersteuning te kunnen bieden.

De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor elke erkenningsaanvraag van een gezondheidszorgbeoefenaar op basis van een diploma dat is uitgereikt door een onderwijsinstelling die is opgericht, gesubsidieerd of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of erkend als gelijkwaardig door de Vlaamse Gemeenschap, dus ook onderwijsinstellingen in Brussel die onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteren.

Hoofdstuk 18.

Wat de erkenning van gezondheidszorgberoepen betreft, wijzigt het voorliggende ontwerp ook het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 over de erkenning van de beroepskwalificaties voor de gezondheidsberoepen die verworven zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, de Europese beroepskaart en de erkenning op basis van een andere opleiding dan de opleidingen, vermeld in artikel 101/2 van de wet betreffende de uitoefening van de

gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, waarvoor noch de richtlijn, vermeld in artikel 103, 3°, van de voormelde wet, noch artikel 145, §1, van de voormelde wet geldt.

De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor elke erkenningsaanvraag van een gezondheidszorgbeoefenaar op basis van een diploma dat is uitgereikt door een onderwijsinstelling die is opgericht, gesubsidieerd of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of erkend als gelijkwaardig door de Vlaamse Gemeenschap, dus ook onderwijsinstellingen in Brussel die onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteren.

Er wordt in het voormelde besluit van 23 december 2022 verduidelijkt dat de doorverwijzing naar een onderwijsinstelling kan worden beschouwd als een passende en minder beperkende maatregel dan een volledige weigering van erkenning, rekening houdend met de bescherming van de volksgezondheid. Verder worden de bepalingen rond de evaluatie die een erkenningscommissie kan opleggen verder gespecificeerd. Een kijkstage kan niet langer duren dan twee maanden en een test/examen moet georganiseerd worden binnen de vier maanden.

7) Niet-dringend liggend ziekenvervoer

Hoofdstuk 13.

Hoofdstuk 13 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2018 houdende de uitvoering van artikel 5 van het decreet van 18 mei 2018 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer. Meer bepaald worden de samenstelling van de onafhankelijke commissie niet-dringend liggend ziekenvervoer bijgesteld, net als de regels met betrekking tot het mandaat.

Het aantal ritten binnen het niet-dringend liggend ziekenvervoer daalt. Om te voorkomen dat de vertegenwoordiging van de diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer in de onafhankelijke commissie niet-dringend liggend ziekenvervoer hierdoor ongewild zou dalen, wordt een aanpassing in de samenstelling van de onafhankelijke commissie voorzien. De aangepaste samenstelling houdt ook rekening met de huidige samenstelling van de commissie in de praktijk.

De beperking tot twee opeenvolgende mandaten van de commissieleden wordt verlaten. De opgebouwde expertise van de bestaande commissieleden en het engagement (op vrijwillige basis) om het niet dringend patiëntenvervoer op kwalitatieve wijze verder te zetten, willen we kunnen behouden.

8) Vlaamse sociale bescherming

Hoofdstuk 14.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming worden verschillende wijzigingen aangebracht. Het betreft enerzijds meer algemene wijzigingen rond rapportering en verslaggeving en anderzijds meer specifieke wijzigingen voor de psychiatrische verzorgingstehuizen, en specifieke wijzigingen inzake mobiliteitshulpmiddelen en inzake woon- en thuiszorg.

Rapportering en verslaggeving

In artikel 32 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming wordt de verplichting geschrapt van de zorgkassen om aan het Agentschap VSB de voornamen, de familienaam en het adres van de bedrijfsrevisor mee te delen binnen een maand na zijn aanwijzing. De opheffing van deze verplichting kadert in het verlagen van rapporteringsplichten. Het Agentschap VSB heeft zicht op de gegevens van de bedrijfsrevisoren van de zorgkassen via de jaarlijkse bezorging van het boekhoudkundige verslag en de jaarrekening.

Artikel 120 van voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 wordt opgeheven. Volgens dat artikel brengt de zorgkas jaarlijks verslag uit aan het agentschap over de toepassing van de behartigenswaardigheid. Het Agentschap VSB heeft evenwel voldoende zicht op de toepassing van de behartigenswaardigheid via de registratie door de zorgkassen van vrijstellingen van premiebetalingen.

Psychiatrische verzorgingstehuizen

In het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 wordt ook een aanpassing gedaan om de bepalingen over de opnemingsprijs voor de psychiatrische verzorgingstehuizen opnieuw af te stemmen op het gewijzigde koninklijk besluit van 19 juni 2007 betreffende de jaarrekeningen van de ziekenhuizen en het koninklijk besluit van 14 augustus 1987 tot bepaling van het algemeen rekeningenstelsel voor de ziekenhuizen.

Mobiliteitshulpmiddelen

In het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 worden verder drie wijzigingen aangebracht m.b.t. de mobiliteitshulpmiddelen.

- De vereisten van een gedetailleerde en uitgebreide motivering van het functioneringsrapport en het besluit van het rolstoeladviesrapport worden expliciet opgenomen, omdat deze elementen van cruciaal belang zijn. Het Agentschap VSB kan overgaan tot de schorsing of de intrekking van de erkenning van het rolstoeladviesteam, als de afgeleverde rolstoeladviesrapporten niet aan deze voorwaarden voldoen.
- Met het nieuwe artikel 364/1 wordt de situatie gecreëerd waarin de leidend ambtenaar, na advies van de minister, overgaat tot de schrapping van mobiliteitshulpmiddelen van de productlijst. Vaststaande zwaarwichtige redenen van algemeen belang kunnen de noodzaak impliceren om voor bepaalde mobiliteitshulpmiddelen niet langer een tegemoetkoming te verlenen. Daarbij moet steeds zorgvuldig bekeken en afgewogen worden of aan gebruikers voldoende en passende alternatieven worden aangeboden.
 - Dit artikel creëert bijvoorbeeld de mogelijkheid voor de leidend ambtenaar om de import en de verkoop tegen te gaan van producten uit landen die (dreigen te) handelen in strijd met het internationaal recht.
- De rapporteringsplicht van de Bijzondere Technische Commissie ten aanzien van de Adviescommissie mobiliteitshulpmiddelen wordt verlaagd van twee keer per jaar naar een keer per jaar. De vaststelling is dat een jaarlijkse schriftelijke verslaggeving kan volstaan.

Woon- en thuiszorg

In hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 worden enkele aanpassingen aangebracht rond woon- en thuiszorg.

- Ten eerste voorziet voorliggend ontwerp van besluit in de opheffing van een digitaliseringspremie waarvan de doelstelling achterhaald is.
- Ten tweede zorgt voorliggend ontwerp voor een reparatie en praktische datumcorrectie.

9) Sociale akkoorden

Hoofdstuk 15.

Dit ontwerpbesluit wijzigt ook het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten. Meer bepaald wordt het artikel over de financiering van de titels en beroepskwalificaties gewijzigd. Daarin wordt verduidelijkt waar de gegevens worden gehaald voor de berekening van deze financiering.

10) Woonzorg en thuiszorg

Hoofdstuk 17.

Tot slot worden ook verschillende wijzigingen aangebracht in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers worden. Ten eerste worden voor verschillende thuiszorgvoorzieningen enkele kleinere, vooral technische aanpassingen doorgevoerd. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan opmerkingen van het Rekenhof (lokale dienstencentra en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers), worden erkenningsnormen afgestemd op het federale verbod op rookkamers dat ingevoerd zal worden (lokale dienstencentra, centra voor dagopvang en centra voor kortverblijf type 2), worden administratieve lasten verminderd (diensten voor thuisverpleging) en wordt de regelgeving aangepast om voorbereid te zijn op de toekomstige opheffing van het zorgregiodecreet (diensten voor gastopvang).

Voor woonzorgcentra worden er wijzigingen aangebracht aan de erkenningsvoorwaarden in het kader van het Regelrecht traject dat administratieve vereenvoudiging vooropstelt. De garantie op kwaliteitsvolle, persoonsgerichte en duurzame zorg voor bewoners met een langdurige of complexe zorgnood blijft behouden, tegelijkertijd wordt aan woonzorgcentra de ruimte gegeven om bepalingen in te vullen volgens eigen beleid en visie. Met deze wijzigingen wordt uitvoering gegeven aan het traject dat met de koepelorganisaties ouderenzorg en de Vlaamse ouderenraad werd doorlopen.

Daarnaast worden ook enkele aanpassingen doorgevoerd aan het infrastructuurforfait waarbij een overgangsregeling voor oude VIPA-dossiers, die in onbruik is geraakt, uit de regelgeving wordt gehaald.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Sinds 1 januari 2026 is het Agentschap Justitie en Handhaving bevoegd voor de erkenning en subsidiëring van de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling.

Naar aanleiding hiervan dringt een aanpassing zich op van de in artikel 1, 29°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Met deze wijzigingsbepaling zal gespecificeerd worden dat voorzieningen in de jeugdhulp enkel de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen betreffen.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt het opschrift van onderafdeling A van hoofdstuk 2 van hetzelfde besluit.

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 5 van hetzelfde besluit.

Als een multifunctioneel centrum (MFC) voor personen met een handicap deel uitmaakt van een Internaat Permanente Openstelling (IPO), zoals overgedragen vanuit het beleidsdomein Onderwijs en vorming, dat ook erkend is als voorziening in de jeugdhulp (de zogenaamde 'gemengde IPO'), dan moet het MFC ook een zorgstrategisch plan indienen, zoals dit nu al het geval is voor voorzieningen in de jeugdhulp. Dit kan een geïntegreerd zorgstrategisch plan zijn met dit van de voorziening in de jeugdhulp die ook deel uitmaakt van die gemengde IPO. In artikel 5 worden de voorzieningen voor personen met een handicap die deel uitmaken van een gemengd IPO daarom toegevoegd.

Artikel 4

Deze wijziging strekt ertoe een zuiver materiële en redactionele vergissing recht te zetten in artikel 24/4, 4°, van het koninklijk besluit van 26 april 2007 houdende vaststelling van de normen waaraan het coördinerend gespecialiseerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker en het geaffilieerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker moeten voldoen om te worden erkend, zoals gewijzigd door artikel 3, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2026 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 april 2007 houdende vaststelling van de normen waaraan het coördinerend gespecialiseerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker en het geaffilieerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker moeten voldoen om te worden erkend, wat betreft de erkenningsvoorwaarden voor coördinerende en geaffiliëerde borstklinieken.

Bij voormelde wijziging werd in artikel 24/4, 4°, het woord "coördinerende" gebruikt, terwijl kennelijk en zonder redelijke twijfel het woord "geaffiliëerde" was bedoeld. De onjuistheid is objectief vaststelbaar, betreft een kennelijke manifeste onjuistheid en leidt tot een intern tegenstrijdige en onlogische lezing die niet met de systematiek van de bepaling te verzoenen is. De rechtzetting beoogt daarom uitsluitend de tekst opnieuw in overeenstemming te brengen met de oorspronkelijke en evidente bedoeling van de regelgever, zonder enige inhoudelijke heroverweging

of beleidswijziging. Zij brengt geen nieuwe voorwaarden in het leven, verstrengt of versoepelt geen erkenningsnormen en wijzigt de normatieve draagwijdte niet, maar heeft een louter declaratief karakter. Het herstel is nodig om de rechtszekerheid, de coherentie van de regelgeving en een uniforme toepassing door de administratie en de normadressanten te waarborgen.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst.

Artikel 55 van het Decreet van 20 december 2024 bij de begroting 2025 bepaalt dat de indexaanpassing in het begrotingsjaar 2025, 2028 en 2029 voor 50 procent wordt verrekend. In de begrotingsjaren 2026 en 2027 wordt geen indexaanpassing verrekend. In de vorige legislatuur werd een gelijkaardige bepaling in het programmadecreet van 2020 opgenomen.

Met deze bepaling wordt in het besluit van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst duidelijkheid geschept dat bij de indexering rekening gehouden moet worden met eventuele beperkingen die de decreetgever oplegt. Het kan daarbij zowel gaan om beperkingen die opgelegd worden voor de indexering van de subsidies zelf, als om beperkingen die volgen uit de beperking van de indexering van het begrotingsartikel waarop de subsidie is vastgelegd. Dit laatste is verduidelijkt in de bepaling naar aanleiding van het advies van de Inspectie van Financiën.

Artikel 6

Dit artikel brengt verschillende wijzigingen aan in artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst.

Artikel 15, vijfde lid, liet tot op heden twee werkwijzen toe om een teveel aan reserves te corrigeren. Er wordt gekozen om dit in de toekomst op één manier te doen. Dat geeft meer duidelijkheid voor de gesubsidieerde organisaties en voor de betrokken administratie. De terugvordering is ook een aparte stroom die apart wordt gedocumenteerd.

Artikel 15, zesde lid, bepaalde tot op heden dat reserves overgedragen kunnen worden naar een volgende beheersovereenkomst. Conform de VCO en het BVCO mogen reserves alleen worden aangewend voor de doelstelling waarvoor de initiële subsidie is toegekend en dienen zij te worden teruggevorderd op het einde of bij de vervroegde stopzetting van de gesubsidieerde activiteit. Omdat in de praktijk niet aanvaard wordt dat een volgende beheersovereenkomst, die volgt na een nieuwe oproep met mogelijk ook nieuwe kandidaten, de voortzetting van dezelfde gesubsidieerde activiteit is, wordt deze bepaling vervangen. De reserve is nu expliciet niet overdraagbaar tussen 2 beheersovereenkomsten met eenzelfde organisatie.

Aan artikel 15 worden ook een tiende en elfde lid toegevoegd die de aanleg van een sociaal passief moeten regelen. Artikel 72, §4 BVCO bepaalt: "Een sociaal passief aanleggen ten laste van de subsidie kan alleen als er daarvoor in een rechtsgrond is voorzien in een decreet of reglementaire bepaling."

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 maakte geen expliciete vermelding van een sociaal passief. Omdat beheersovereenkomsten om de vijf jaar worden vernieuwd via een open oproep en de kans bestaat dat een beheersovereenkomst na vijf jaar aan een andere organisatie

wordt toegekend, geeft dit onzekerheid aan kleinere organisaties die voornamelijk afhankelijk zijn van subsidies.

Er zijn voorwaarden geformuleerd voor het opbouw van sociaal passief. Deze:

- moet binnen de gewone maxima voor reserves worden opgebouwd;
- mag niet meer dan de helft van de totale reserve bedragen, (dus ook max. 25% van de subsidie);
- is gelimiteerd tot de som van de theoretische ontslagvergoedingen op 31 december van dat jaar van de personeelsleden die binnen de beheersovereenkomst gesubsidieerd worden.

Deze formulering maakt het toewijzen van een beheersovereenkomst aan een andere organisatie makkelijker, omdat de organisatie van de aflopende beheersovereenkomst haar verplichtingen t.a.v. haar personeel kan nakomen, en de overheid ook niet verantwoordelijk kan worden gesteld hiervoor.

Als een nieuwe beheersovereenkomst wel wordt toegekend aan de organisatie waarmee de aflopende beheersovereenkomst is gesloten, kan dat sociaal passief niet worden overgedragen naar de nieuwe beheersovereenkomst. Dit om bij een nieuwe oproep verschillende organisatie dezelfde kansen te geven. Als een organisatie al sociaal passief heeft opgebouwd in een vorige beheersovereenkomst, dan heeft deze een voordeel ten opzichte van een organisatie die dat niet heeft kunnen opbouwen.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten.

Sinds 1 januari 2026 is het Agentschap Justitie en Handhaving bevoegd voor de erkenning en subsidiëring van de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling. Naar aanleiding hiervan dringt een aanpassing zich op van de in artikel 1, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten. Met deze wijzigingsbepaling zal gespecificeerd worden dat voorzieningen in de jeugdhulp enkel de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen betreffen.

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 7 van hetzelfde besluit van 18 juni 2010.

In artikel 7, tweede lid, 4°, van voormelde besluit worden de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling geschrapt omdat deze persoonsgebonden aangelegenheden niet meer vallen onder de bevoegdheid van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt artikel 18 van hetzelfde besluit van 18 juni 2010.

De mogelijkheid van de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling om een investeringssubsidie aan te vragen wordt opgeheven, omdat deze diensten niet meer onder het beleidsdomein WVG vallen en het VIPA enkel bevoegd is binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De regelgeving moet echter nog wél blijven bestaan om een rechtsbasis

te behouden voor de nog lopende subsidiebeloftes. Met deze overgangsbepaling wordt dat mogelijk gemaakt.

Artikel 10

Dit artikel wijzigt artikel 33, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk. Door een overschrijding van de spilindex eind december 2025 werd het subsidiebedrag per VTE gekoppeld aan een verkeerde spilindex. De juiste spilindex is deze van 1 maart 2025.

Artikel 11

Dit artikel wijzigt artikel 2 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013. Deze wijziging betreft een technische aanpassing waarbij een verwijzing rechtgezet wordt, naar aanleiding van de toevoeging van een artikel in het verleden.

Artikel 12

Dit artikel wijzigt bijlage 1 bij het Vergunningsbesluit van 22 november 2013. Deze wijziging betreft een technische aanpassing waarbij een verwijzing rechtgezet wordt. Het veiligheidsregister waarnaar verwezen wordt in punt 9.1.1 van de bijlage is opgenomen in 8.1 en niet in 8.2 van de bijlage.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt artikel 13 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014. Bij wijzigingen in het verleden aan het Procedurebesluit van 9 mei 2014 werden per vergissing een aantal verwijzingen naar artikels niet mee geactualiseerd. Dit wordt nu rechtgezet:

- Bij de aanvraag van een vergunning moest al het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur toegevoegd worden. Ook bij de aanvraag tot aanpassing van een vergunning, zijnde de verhoging van de bestaande vergunde capaciteit, werd de verwijzing naar dat document vergeten. De verwijzing naar dat stuk moet bijgevolg nog aangevuld worden.
- Er werd nog verwezen naar artikel 9, 4°, c), (dit betrof het attest draagkracht) in een aantal procedures, maar dat punt werd al geruime tijd uit de regelgeving verwijderd. Daarom worden ook de verwijzingen ernaar geschrapt.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel 13/1 van hetzelfde besluit. Artikel 13/1 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 bevat een vereenvoudigde procedure om een vergunning aan te vragen, wanneer een organisator gelijktijdig verschillende locaties overneemt van een andere organisator. In dat geval moet de organisator heel wat documenten niet bezorgen aan het agentschap.

Dergelijke vereenvoudigde procedure is echter alleen wenselijk voor organisatoren die al gekend zijn bij het agentschap, aangezien voor hen deze controle reeds eerder werd uitgevoerd bij eerdere vergunningsaanvragen. Voor een totaal nieuwe organisator is het noodzakelijk dat er wel een screening gebeurt van de documenten.

Om die reden wordt artikel 13/1 aangevuld met de bepaling dat alleen een organisator die al beschikt over minstens één vergunning, deze documenten niet moet bezorgen. Een organisator die

nog geen enkele vergunning voor kinderopvang heeft, zal dus geen beroep meer kunnen doen op deze vereenvoudigde procedure.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt artikel 110 van hetzelfde besluit.

Op 13 februari 2026 werd een nieuw Handhavingsbesluit Baby's en Peuters van 13 februari 2026 goedgekeurd. In dat besluit is ook een bezwaarprocedure geregeld. Naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State over dat ontwerpbesluit werd in die procedure expliciet bepaald dat het agentschap de niet naleving van de vormvereisten door de organisator moet laten regulariseren binnen een bepaalde termijn.

De Raad van State stelde immers dat een onmiddellijke onontvankelijkheid van het bezwaar bij niet naleving van de vormvereisten, onevenredig zou zijn als niet eerst de mogelijkheid geboden werd om die aspecten te regulariseren.

Gelet op dat advies is het dan ook aangewezen deze regularisatiemogelijkheid ook toe te voegen in de bezwaarprocedure die in dit besluit is opgenomen.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017 betreffende de erkenning van de beroepstitel van vroedvrouw, waarin de samenstelling van de erkenningscommissie wordt bepaald.

Artikel III.44 van het bestuursdecreet van 7 december 2018 bepaalt dat maximaal twee derde van de stemgerechtigde leden van een Vlaams adviesorgaan van het hetzelfde geslacht mag zijn. Voor de beroepstitel vroedvrouw maakt deze bepaling, wegens het lage aantal mannelijke voordrachten, het moeilijk om een formeel benoemde erkenningscommissie samen te stellen.

De mogelijkheid wordt voorzien om een erkenningscommissie van drie leden te vormen. Zo kan het Departement Zorg, ook wanneer er slechts één mannelijke of vrouwelijke kandidaat wordt voorgedragen, toch een erkenningscommissie samenstellen die voldoet aan de eis inzake evenredige participatie van mannelijke en vrouwelijke leden. In de praktijk zal dit voor de adviesverlening geen problemen teweegbrengen gezien het beperkte aantal dossiers dat de erkenningscommissie jaarlijks in behandeling neemt.

Daarnaast wordt de bewoording aangepast zodat meerdere relevante instanties kunnen worden gecontacteerd om kandidaten met de vereiste expertise voor te dragen, zonder dat één partij formeel wordt bevoordeeld.

Artikel 17

Dit artikel wijzigt artikel 10 van hetzelfde besluit zodat de bevoegdheidsomschrijving van de minister correct vermeld staat.

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 'betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan' voorziet in een aantal wrakingsgronden voor de leden van de geschillencommissie.

Voor de goede werking van de geschillencommissie wordt artikel 17 van voormeld besluit gewijzigd zodat een wraking binnen drie weken na ontvangst van de beslissing van ontvankelijkheid moet worden voorgedragen, tenzij de reden van wraking later is ontstaan. Betrokkenen worden op het moment van de beslissing van ontvankelijkheid op de hoogte gebracht wie de leden van de geschillencommissie kunnen zijn. Zodanig is het mogelijk om tijdig een wraking voor te dragen.

Artikel 19

Dit artikel wijzigt artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Wanneer begunstigde(n) een bankrekening opgeven, zal via de Febelfincontrole worden nagegaan of de houder van de bankrekening wel de persoon is aan wie betaald moet worden. Wanneer deze controle niet kan worden uitgevoerd, moeten de begunstigden een formulier invullen en dit formulier laten valideren door hun financiële instelling als bewijs, alvorens het Groeipakket wordt uitbetaald op de opgegeven rekening. Niet alle financiële instellingen bieden echter een fysieke dienstverlening aan waar het document ter validatie kan voorgelegd worden en niet aan elke bankrekening is een fysieke dienstverlening gekoppeld. Soms kiezen begunstigden voor een bankrekening met een minimale kostprijs, waaraan maar een zeer beperkte, vaak enkel digitale, dienstverlening door de financiële instelling wordt gekoppeld, zoals de internetbanken. Hierdoor kunnen deze begunstigden de bankrekening niet gebruiken voor de uitbetaling van het Groeipakket. Deze wijziging laat toe om met de evolutie bij de financiële instellingen rekening te houden. De bevestiging dat de begunstigde titularis is van de bankrekening kan ook geleverd worden door het attest identificatie rekening (RIB).

Het rekeningnummer zelf wordt nog steeds meegedeeld via het formulier waarvan het model door het Agentschap Opgroeien Regie wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 4, §3, van het voormelde besluit. De voorgestelde wijziging heeft uitsluitend betrekking op de wijze waarop wordt aangetoond dat minstens één van de begunstigden titularis is van de opgegeven bankrekening. Zij wijzigt dus niet de verplichting om de bankrekening mee te delen aan de hand van het door het agentschap vastgestelde formulier.

Artikel 20

Dit artikel wijzigt artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.

Volgens artikel 18 van het Groeipakketdecreet is het recht op sociale toeslag afhankelijk van de inkomsten van het gezin. Het besluit m.b.t. sociale toeslagen stelt dat bij de berekening van de inkomsten van het gezin rekening wordt gehouden met de inkomsten van beide begunstigden voor hetzelfde rechtgevend kind die op hetzelfde adres wonen.

De samenwoning blijkt in de eerste plaats uit een gemeenschappelijk domicilie in het Rijksregister. Wanneer uit een officieel document echter blijkt dat de reële gezinssituatie verschillend is van die in het Rijksregister, primeert die reële gezinssituatie op die in het Rijksregister. In artikel 3 van het besluit wordt een opsomming gegeven van de documenten die aanvaard worden als dergelijk

'officieel document' om de samenwoning te weerleggen. Gelet op de precare situatie waarbij een begunstigde gebruik maakt van een vluchthuis wordt het attest van dergelijk vluchthuis toegevoegd aan de opsomming van documenten waarmee de samenwoning weerlegd kan worden.

Volgens artikel 3, §4, 11°, van het voormelde besluit van 21 september 2018, kan het vormen van een feitelijk gezin worden weerlegd door een attest van de FOD Binnenlandse Zaken en een attest van immatriculatie dat is afgeleverd aan de verzoeker internationale bescherming tijdens de aanvraagprocedure. Het verblijfsstatuut van de verzoeker internationale bescherming wordt echter reeds gecontroleerd via het Rijksregister en niet meer via de voormelde documenten. Dit is een administratieve vereenvoudiging voor de rechthebbenden. Het attest moet dus niet aangeleverd worden om aan te tonen dat de betrokkene het statuut heeft van verzoeker internationale bescherming en wordt hier ook in de regelgeving geschrapt voor de controle van het feitelijk gezin.

Bovendien is het uitgangspunt dat de verzoeker internationale bescherming geen bestaansmiddelen kan verwerven en dus niet kan bijdragen aan de behoeften van het gezin, achterhaald. Een verzoeker internationale bescherming kan na een wachtperiode van 4 maanden een tewerkstelling uitoefenen (artikel 18, 3° K.B. houdende de uitvoering van de wet van 09 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke situatie bevinden) en dus bijdragen aan de behoeften van het gezin.

Er kan dan ook niet meer a priori worden besloten dat de verzoeker internationale bescherming over geen bestaansmiddelen kan beschikken en bijgevolg niet kan bijdragen tot de behoeften van het feitelijk gezin waardoor de vorming van het feitelijk gezin automatisch op basis van het statuut van verzoeker internationale bescherming moet worden weerlegd. De onderliggende motivering om in deze situaties het vermoeden van feitelijke gezinsvorming te kunnen weerleggen is niet aanwezig waardoor punt 11° wordt opgeheven. Het vormen van het feitelijk gezin kan nog steeds worden weerlegd op basis van alle andere voorziene bewijsmogelijkheden.

Artikel 21

Dit artikel wijzigt artikel 47 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen.

Artikel 42 van het voormelde besluit bepaalt dat voor de toepassing van het besluit vrijwilligerswerk niet beschouwd wordt als een winstgevend activiteit. Hierbij wordt terugverwezen naar de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers. Deze expliciete verwijzing naar de vrijwilligerswet werd echter niet opgenomen in artikel 47 van het besluit. Om te verduidelijken dat de voorwaarden gesteld in de vrijwilligerswet ook worden nageleefd om onder de toepassing van artikel 47 te vallen wordt het artikel aangepast.

Artikel 22

Dit artikel wijzigt artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2018 houdende de uitvoering van artikel 5 van het decreet van 18 mei 2018 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer. Meer bepaald wordt de samenstelling van de onafhankelijke commissie niet-dringend liggend ziekenvervoer gewijzigd.

Een te verantwoorden aantal ritten op jaarbasis per vertegenwoordiger van de ziekenwagendiensten wordt geschrapt. Er worden evenveel vertegenwoordigers van de ziekenwagendiensten voorzien als er vertegenwoordigers van de ziekenfondsen zijn. De huidige

paritaire samenstelling tussen de vertegenwoordiging van de ziekenfondsen en van de diensten, wordt hierdoor bestendigd.

Daarnaast wordt de link met de erkenningscommissie voor het beroep van ambulanciers niet dringend patiëntenvervoer en met Belgambu als erkende de beroepsorganisatie voor het patiëntenvervoer bevordert, door expliciet een vertegenwoordiger te voorzien.

Omdat Testaankoop enkel bij opstart van de commissie een vertegenwoordiging stuurde, maar in de feiten niet langer deel uitmaakt van de commissie, wordt deze vertegenwoordiger geschrapt.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt artikel 3 van hetzelfde besluit. Het merendeel van de huidige commissieleden hebben een tweede mandaat volbracht. Om te voorkomen dat een volledig nieuwe commissie moet worden samengesteld en alle expertise van het verleden opnieuw opgebouwd moet worden, wordt de beperking tot twee mandaten geschrapt.

Artikel 24

Dit artikel heft het derde lid op van artikel 32 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming. De opheffing van deze verplichting kadert in het verlagen van rapporteringsplichten. Het Agentschap VSB heeft zicht op de gegevens van de bedrijfsrevisoren van de zorgkassen via de jaarlijkse bezorging van het boekhoudkundige verslag en de jaarrekening.

Artikel 25

Dit artikel heft artikel 120 van hetzelfde besluit op. De opheffing van deze verplichting kadert in het verlagen van rapporteringsplichten. Het Agentschap VSB heeft zicht op de toepassing van de behartigenswaardigheid via de registratie door de zorgkassen van vrijstellingen van premiebetalingen.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt artikel 349/2 van hetzelfde besluit. Omdat een gedetailleerde en uitgebreide motivering van het functioneringsrapport en het besluit van het rolstoeladviesrapport van cruciaal belang is, worden die vereisten expliciet opgenomen in de regelgeving. Het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming kan overgaan tot de schorsing of de intrekking van de erkenning van het rolstoeladviesteam, als de afgeleverde rolstoeladviesrapporten niet aan deze voorwaarden voldoen.

Artikel 27

Dit artikel voegt in hetzelfde besluit een artikel 364/1 in. Met het nieuwe artikel 364/1 wordt de situatie gecreëerd waarin de leidend ambtenaar, na advies van de minister, overgaat tot de schrapping van mobiliteitshulpmiddelen van de productlijst. Vaststaande zwaarwichtige redenen van algemeen belang kunnen de noodzaak impliceren om voor bepaalde mobiliteitshulpmiddelen niet langer een tegemoetkoming te verlenen. Daarbij moet steeds zorgvuldig bekeken en afgewogen worden of aan gebruikers voldoende en passende alternatieven worden aangeboden.

Dit artikel creëert bijvoorbeeld de mogelijkheid voor de leidend ambtenaar om de import en de verkoop tegen te gaan van producten uit landen die (dreigen te) handelen in strijd met het internationaal recht.

Artikel 28

Dit artikel wijzigt artikel 390 van hetzelfde besluit. De rapporteringsplicht van de Bijzondere Technische Commissie ten aanzien van de Adviescommissie mobiliteitshulpmiddelen wordt verlaagd van twee keer per jaar naar een keer per jaar. De vaststelling is dat een jaarlijkse schriftelijke verslaggeving kan volstaan.

Artikel 29

Dit artikel vervangt een datum in artikel 431 van hetzelfde besluit. Meer bepaald wijzigt het de evaluatiedatum van de beleidsmaatregel waarbij alle bachelors in aanmerking komen voor tewerkstelling als personeel voor reactivering. Origineel werd daar 1/1/2027 genoteerd, maar door hervormingen aan het berekeningsproces van de basistegemoetkoming voor zorg kan de data, nodig voor de evaluatie, niet beschikbaar zijn op 1 januari 2027. Daarom dient de datum opgeschoven te worden tot 1 juli 2027.

Artikel 30

Dit artikel heft het tiende lid van artikel 487, §2, van hetzelfde besluit op. Dit lid diende al opgeheven te zijn met het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de regelgeving over de financiering van bepaalde zorgvoorzieningen in de Vlaamse sociale bescherming en de financiering van sociale akkoorden van 18 juli 2025 waarbij de opleidingsvoorwaarden van de logistiek medewerker in de zorg geschrapt werden. Lid 9 werd toen vervangen, waardoor de opleidingsvoorwaarden geschrapt werden, maar lid 10 werd foutief niet opgeheven. Dit betreft een administratieve vergissing. Aangezien de opleidingsvoorwaarden geschrapt zijn, moet een woonzorgcentrum, in voorkomend geval van het bijhorende centrum voor kortverblijf, geen gemotiveerd verzoek indienen om een afwijking te vragen op de opleidingsvoorwaarden.

Artikel 31

Dit artikel heft artikel 528 van hetzelfde besluit op.

Dat artikel voorziet in een eenmalige informaticapremie van 800 euro voor de woonzorgcentra en centra voor dagverzorging die een digitale applicatie gebruiken die is geattesteerd conform de procedure, vermeld in artikel 531 tot en met 534, als ze hun facturatiegegevens digitaal bezorgen aan de zorgkassen.

De oorsprong van deze bepaling gaat terug naar toen de financiering van de woonzorgcentra en de centra voor dagverzorging nog een federale bevoegdheid was. Zolang dit een federale bevoegdheid was, factureerde het merendeel van de voorzieningen de basistegemoetkoming voor zorg (toen nog 'instellingsforfait') nog op papier aan de mutualiteiten. Er was een traject opgezet om de voorzieningen te stimuleren om deze facturaties digitaal door te geven, maar dit was nog in een opstartfase. De digitale facturatie was niet verplicht, maar voorzieningen werden hiertoe wel gestimuleerd door het toekennen van een eenmalige informaticapremie.

Sinds 2019 zijn de woonzorgcentra en de centra voor dagverzorging, naar aanleiding van de financieringsbevoegdheid door Vlaanderen, verplicht om de basistegemoetkoming voor zorg

digitaal te factureren aan de zorgkassen. Niettemin wordt jaarlijks aan alle nieuwe woonzorgcentra en centra voor dagverzorging die in het voorbije jaar voor het eerst digitaal factureerden, de informaticapremie toegekend.

Gezien de facturatie aan de zorgkassen intussen verplicht digitaal moet gebeuren, is de initiële doelstelling van de informaticapremie, namelijk het stimuleren van voorzieningen om digitaal te factureren, achterhaald.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt artikel 534/141 van hetzelfde besluit, dat de onderdelen van de opnemingsprijs voor de psychiatrische verzorgingstehuizen bepaalt. Meer bepaald wordt het derde lid van paragraaf 1 gewijzigd.

Volgens artikel 88/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging, voeren de psychiatrische verzorgingstehuizen een boekhouding conform de regels, die opgenomen zijn in bijlage 1, die bij het koninklijk besluit van 14 augustus 1987 tot bepaling van de minimumindeling van het algemeen rekeningstelsel voor de ziekenhuizen is gevoegd.

Het voormelde KB werd echter gewijzigd in 2024 en de wijzigingen traden in werking op 1 januari 2026. Ten gevolge van die wijziging dienen investeringen afgeschreven te worden vanaf het moment van ingebruikname.

Met voorliggende wijziging wordt artikel 534/141, §1, derde lid, van het besluit van 30 november 2018 aangepast zodat investeringswaarden voor nieuwe investeringen vastgelegd worden aan de hand van de bouwindex die van toepassing is in het jaar van ingebruikname. Op die manier wordt de bepaling opnieuw afgestemd op het gewijzigde koninklijk besluit van 19 juni 2007. De aanpassing moet zo zorgen voor juridische conformiteit met de federale regels, consistentie tussen de sectoren die met MARZ moeten werken, meer rechtszekerheid en administratieve eenvoud.

In dezelfde paragraaf wordt ook een lid toegevoegd, dat voor de berekening van de bouwindex verwijst naar artikel 20, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen. Conform die bepaling wordt de bouwindex berekend volgens de volgende formule:

$0,40 \text{ s/S} + 0,40 \text{ i/I} + 0,20$, waarbij :

1° s : het officiële loon in de bouwnijverheid voor categorie 2A, dat van kracht is op 1 januari van het jaar in kwestie;

2° S : 19,885;

3° i : de index van de bouwmaterialen die van kracht is op 1 december voorafgaand aan het jaar in kwestie . Vanaf 1 januari 2023 stemt i overeen met de Index I 2021, zoals berekend door de Federale Overheidsdienst Economie op 1 december voorafgaand aan het jaar in kwestie, na vermenigvuldiging met de coëfficiënt 87,02;

4° I : 3627.

Artikel 33

Dit artikel wijzigt artikel 16/3 van het van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten. Met dit artikel wordt een lid toegevoegd waarin wordt verduidelijkt op basis van welke gegevens

deze tegemoetkoming wordt berekend. Gezien we binnen eCalcura een opvraging doen van de personeelsgegevens, kunnen we de nodige gegevens daaruit halen voor de berekening van deze tegemoetkoming. Dit vermindert de administratieve last voor de ouderenzorgvoorzieningen (één aangifte waarin ze alle personeelsgegevens moeten doorgeven voor de berekening van diverse subsidies zoals o.a. de basistegemoetkoming voor zorg, maatregel vrijstelling van arbeidsprestaties en eindeloopbaan,...).

Artikel 34

Dit artikel wijzigt artikel 18 van hetzelfde besluit. Met dit artikel wordt aan de indexbepaling van artikel 16/24, financiering van de verhoogde eindejaarspremie, toegevoegd zodat het duidelijk is aan welke geldende index deze financiering wordt betaald.

Artikel 35

Dit artikel wijzigt artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 van de Vlaamse regering betreffende de selectieve participatietoelagen leerling om dezelfde redenen als dat het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag gewijzigd wordt.

Artikel 36

Dit artikel wijzigt artikel 19 van bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers. De federale regering bereidt regelgeving voor die vanaf 2027 in een verbod op rookkamers voorziet. De erkenningsnormen voor de lokale dienstencentra moeten afgestemd worden op die federale regelgeving; vanaf 1 januari 2027 zal in alle lokale dienstencentra een totaal rookverbod binnen alle interne ruimtes gelden.

Artikel 37

Deze bepaling wijzigt artikel 20 van bijlage 1 bij hetzelfde besluit. Het Rekenhof heeft in de periode 2024-2025 een ondersteunend procesonderzoek uitgevoerd naar de lokale dienstencentra. In het verslag van dat onderzoek beveelt het Rekenhof aan om expliciet in de regelgeving op te nemen dat de subsidiebedragen bestaan voor 80% uit een subsidie voor personeelskosten en voor 20% uit een subsidie voor werkingskosten. De indexering wordt al altijd toegepast rekening houdend met die verhouding, maar het Rekenhof geeft aan dat het aangewezen is om die verhouding voor de duidelijkheid toe te voegen aan de regelgeving.

Artikel 38

Dit artikel wijzigt artikel 46 van bijlage 2 bij hetzelfde besluit. De federale regering bereidt regelgeving voor die vanaf 2027 in een verbod op rookkamers voorziet. De erkenningsnormen voor de centra voor dagopvang moeten afgestemd worden op die federale regelgeving; vanaf 1 januari 2027 zal in alle centra voor dagopvang een totaal rookverbod binnen alle interne ruimtes gelden.

Artikel 39

Dit artikel voegt in afdeling 3 van hoofdstuk 2 van bijlage 4 bij hetzelfde besluit een artikel 20/1 in. In 2013 werd de programmatie voor de diensten voor thuisverpleging afgeschaft. Sindsdien kan elke dienst voor thuisverpleging zelf zijn werkingsgebied bepalen.

Er zijn nog enkele initiatiefnemers die beschikken over meerdere erkenningen als dienst voor thuisverpleging, die nog dateren uit de periode waarin men – op basis van de programmatie – voor elke kleine regio een aparte erkenning moest aanvragen. Dat betekent een grote administratieve last voor die diensten voor thuisverpleging en voor de overheid, aangezien er per erkenning een apart kwaliteitshandboek, een aparte kwaliteitsplanning en jaarverslag, enz. opgesteld moeten worden, en een aparte inspectie uitgevoerd moet worden.

Daarom wordt een erkenningsnorm toegevoegd, die bepaalt dat een initiatiefnemer slechts over één erkenning als dienst voor thuisverpleging kan beschikken.

Artikel 40

Voor de wijziging die aangebracht wordt door het vorige artikel, wordt voorzien in een overgangsregeling in een nieuw artikel 25 van bijlage 4 bij hetzelfde besluit. Voor een initiatiefnemer die op 31 december 2026 nog beschikt over meerdere erkenningen als dienst voor thuisverpleging, wordt een overgangsbepaling toegevoegd, waardoor alle erkenningen op 1 januari 2027 van rechtswege samengevoegd worden tot één erkenning. Daarom wordt ook bepaald dat beide artikels in werking zullen treden op 1 januari 2027.

Artikel 41 en Artikel 42

Ook artikel 2 van bijlage 6 bij hetzelfde besluit wordt gewijzigd.

Op dit ogenblik wordt bepaald dat een regio waarvoor een dienst voor gastopvang erkend kan worden, moet bestaan uit drie aangrenzende regionale steden uit het zorgregiodecreet (decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen). Omdat het de bedoeling is om dat zorgregiodecreet op termijn op te heffen, moet er een alternatief uitgewerkt worden voor die regio's. Vanaf 1 januari 2027 zal een regio waarvoor een dienst voor gastopvang erkend kan worden, daarom bestaan uit een provincie of uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Er wordt ook in een overgangsbepaling voorzien, waardoor de regio's waarvoor de drie diensten voor gastopvang die vandaag bestaan, erkend zijn, van rechtswege aangepast worden naar respectievelijk de provincie Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg. Die wijziging heeft geen impact op die drie erkende diensten, aangezien hun werking vandaag al samenvalt met die provincies.

Artikel 43

Dit artikel wijzigt artikel 50 van bijlage 8 bij hetzelfde besluit.

De federale regering bereidt regelgeving voor die vanaf 2027 in een verbod op rookkamers voorziet. De erkenningsnormen voor de centra voor kortverblijf type 2 moeten afgestemd worden op die federale regelgeving. Daar waar die centra nu nog zelf kunnen bepalen of er binnen gerookt wordt (en daarvoor dan een rookruimte moeten voorzien), zal er vanaf 1 januari 2027 in alle centra voor kortverblijf type 2 een totaal rookverbod binnen alle interne ruimtes gelden.

Artikel 44

Dit artikel wijzigt artikel 6 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. In het eerste lid staat al opgenomen dat de bewoner, zijn vertegenwoordiger, familie of mantelzorgers de grootst mogelijke vrijheid genieten. Dit omvat vrijheid op alle mogelijke vlakken. Als gevolg wordt het tweede lid waarin de vrije keuze van huisarts en ziekenhuis opgenomen is overbodig.

In het tweede lid garandeert de aanpassing de vrijheid van levensstijl van een bewoner in het woonzorgcentrum voor wat roken betreft. De manier waarop gebeurt in samenspraak tussen bewoner en woonzorgcentrum, zonder beperkingen op vlak van infrastructuur.

Artikel 45

Dit artikel wijzigt artikel 12 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

In het eerste lid van dat artikel kan punt 8° opgeheven worden omdat de bepalingen die opgenomen zijn in het Burgerlijk Wetboek volstaan. Het huidige tweede lid is een definitie en overbodig. Daarom wordt ook het tweede lid opgeheven.

Artikel 46

Dit artikel wijzigt artikel 13 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Meer bepaald worden wijzigingen aangebracht in paragraaf 3.

Punt 3°, j), wordt opgeheven. In punt 3°, punt j), werd de vrije keuze van de apotheker expliciet opgenomen. In de praktijk doen steeds meer voorzieningen beroep op robotsystemen in het kader van medicatieveiligheid. Dit gebeurt op basis van een samenwerkingsovereenkomst met een specifieke apotheek. In de praktijk kunnen bewoners er wel nog steeds voor kiezen om zelf in te staan voor het beheer van hun medicatie als zij dit wensen. Dit behoort tot de grootst mogelijke vrijheid van de bewoner die gegarandeerd is in artikel 6 van dezelfde bijlage.

In punt 10° wordt de zinsnede “, en de naam van de persoon aan wie ze kunnen worden meegedeeld” opgeheven. Een specifieke naam van wie instaat voor de behandeling van suggesties, opmerkingen en klachten, moet opgenomen zijn in de procedure, waardoor deze zinssnede overbodig is.

Punt 12° kan worden opgeheven omdat dit valt onder de grootst mogelijke vrijheid van de bewoner, al vervat in artikel 6 van dezelfde bijlage.

Artikel 47

Dit artikel wijzigt artikel 17 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Het betreft enkel een taalkundige aanpassing.

Artikel 48

Dit artikel wijzigt artikel 18 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Het betreft enkel een taalkundige aanpassing.

Artikel 49

Dit artikel wijzigt artikel 23 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. De aanpassing sluit aan bij het principe van wonen en leven binnen een woonzorgcentrum. Woonzorgcentra kunnen zelf evalueren bij welke individuele bewoner er extra voorzichtigheid geboden is en op individueel niveau de noodzakelijk maatregelen treffen.

Artikel 50

Dit artikel wijzigt artikel 29 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

In punt 1°, c), wordt de frequentie van het verschonen van bedlinnen geschrapt, gezien het voldoende is te bepalen dat steeds de nodige maatregelen moeten genomen worden om het bedlinnen te verschonen en gezien in de bijlage ook vervat zit dat geur- of andere hinder moet vermeden worden.

De wijzigingen onder de punten 2°, 6° en 7°, betreffen taalkundige aanpassingen en een vereenvoudiging van de formuleringen.

In punt 5° wordt een administratieve verplichting geschrapt.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt artikel 30 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

De zin “In voorkomend geval sluit dat aan bij het zorg- en ondersteuningsplan, opgemaakt door de bewoner, zijn vertegenwoordiger of mantelzorgers en de zorgaanbieders in de thuiszorg voorafgaand aan de opname in het woonzorgcentrum.” wordt opgeheven. Deze zin is overbodig: het zorg- en ondersteuningsplan sluit steeds aan bij het geïndividualiseerd woonzorgleefplan. Een schrapping vindt plaats in het kader van administratieve vereenvoudiging.

Artikel 52

Dit artikel wijzigt artikel 32 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

De wijzigingen in punten 2° tot en met 5° en punt 8° worden aangebracht in het kader van een vereenvoudigde formulering, zonder inhoudelijke aanpassingen.

Daarnaast wordt een aspect waarvoor de bevoegdheid bij het FAVV ligt, namelijk het in acht nemen van de hygiënische voorschriften, geschrapt.

Artikel 53

Dit artikel vervangt artikel 33 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Het betreft een vereenvoudigde herformulering van het oorspronkelijke artikel, waarbij de doelstelling van een beleidsgerichte en kwaliteitsvolle begeleiding van wonen en leven behouden blijft.

Artikel 54

Dit artikel vervangt artikel 37 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Ook deze wijziging houdt een vereenvoudigde herformulering van het oorspronkelijke artikel in, waarbij de bewegingsvrijheid van woonzorgcentra over hoe ze dit precies invullen verruimd wordt.

Artikel 55

Dit artikel vervangt artikel 39 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Het oorspronkelijke artikel wordt eenvoudiger geformuleerd zodat aan woonzorgcentra de nodige vrijheid wordt gegeven om dit in te vullen vanuit de eigen visie.

Artikel 56

Dit artikel heft artikel 40 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit op.

De bepalingen rond het houden van dieren worden geschrapt omdat dit onder de beleidskeuze van de voorzieningen valt. Woonzorgcentra moeten hierbij de grootst mogelijke vrijheid van de bewoner respecteren.

Daarnaast zitten de verplichtingen rond dierenwelzijn in andere regelgeving vervat.

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel 42 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit. Deze wijziging is een vereenvoudigde formulering. Het recht op inzage in documenten zit vervat in andere regelgeving.

Artikel 58

Dit artikel vervangt artikel 51 van bijlage 11 van hetzelfde besluit.

In het kader van administratieve vereenvoudiging worden de oorspronkelijke punten 8°, 10°, 18°, 20°, 21°, 24°, 25° en 28°, geherformuleerd waarbij overbodige of kwantitatieve bepalingen geschrapt worden en waarbij woonzorgcentra de vrijheid krijgen om hieraan invulling te geven volgens de eigen visie.

De oorspronkelijke punten 11°, 12°, 22°, 30° en 31° worden geschrapt wegens overbodig.

Artikel 59

Dit artikel voegt een zin toe aan artikel 52, 2°, van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

Het betreft een versoepeling van de bepalingen voor tweepersoonskamers die al in de toelichtingsnota over de erkenningsvoorwaarden voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf type 1 was opgenomen.

Artikel 60

Dit artikel voegt in artikel 53, 3°, van bijlage 11 bij hetzelfde besluit een zin in.

Het betreft een versoepeling van de bepalingen voor tweepersoonskamers die al in de toelichtingsnota over de erkenningsvoorwaarden voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf type 1 was opgenomen.

Artikel 61

Dit artikel wijzigt artikel 54 van bijlage 11 bij hetzelfde besluit.

De toevoeging in het tweede lid, 2°, betreft een versoepeling van de bepalingen voor tweepersoonskamers die al in de toelichtingsnota over de erkenningsvoorwaarden voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf type 1 was opgenomen.

Punt 8° van het derde lid wordt vereenvoudigd. In veel nieuwe woonzorgcentra is in alle individuele sanitaire cellen een individuele douchegelegenheid voorzien. Toch moet de keuzevrijheid van de bewoner tussen een bad of douche verder gewaarborgd blijven. Daarom wordt het verplicht aantal gemeenschappelijke badkamers wel verminderd maar niet geschrapt.

Het vierde lid wordt opgeheven. De verplichte ruimte voor kinesithérapie, ergotherapie en begeleiding wonen en leven zit voor alle woonzorgcentra al vervat in artikel 51.

Het vijfde lid wordt vereenvoudigd. Punt 1) wordt geschrapt omdat het geen betrekking heeft op ruimte die voor de bewoners beschikbaar is. In het kader van administratieve vereenvoudiging wordt de kwantificatie van de voor bewoners beschikbare buitenruimte geschrapt. Bovendien vormt dit een knelpunt in stedelijke omgevingen.

In het zesde lid, punt 3°, wordt verduidelijkt dat deze bepaling enkel van toepassing is in de ruimten die toegankelijk zijn voor bewoners.

Punt 2° van het achtste lid wordt vereenvoudigd en overbodige bepalingen worden geschrapt.

Punt 5° van het achtste lid wordt geschrapt omdat de bepalingen voor aangepaste zonnewering al vervat zitten in artikel 51, dat voor alle woonzorgcentra van toepassing is. De specifieke technische vereisten worden geschrapt.

In het kader van administratieve vereenvoudiging wordt het negende lid geschrapt. Woonzorgcentra zijn zelf verantwoordelijk voor het beleid over het structureel onderhoud van de infrastructuur.

Artikel 62 en Artikel 63

Deze bepalingen wijzigen artikel 18 en 19 van bijlage 12 bij hetzelfde besluit.

Naar analogie met de aanbeveling die het Rekenhof deed in zijn verslag over het ondersteunend procesonderzoek dat uitgevoerd werd naar de lokale dienstencentra, wordt ook voor de verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers expliciet in de regelgeving opgenomen (in artikel 18 van bijlage 12) dat de subsidie-enveloppe voor 80% bestaat uit een subsidie voor personeelskosten en voor 20% uit een subsidie voor werkingskosten. De indexering wordt al altijd toegepast rekening houdend met die verhouding, maar het is aangewezen om die verhouding voor de duidelijkheid toe te voegen aan de regelgeving. De bepaling in artikel 19 van bijlage 12 bij hetzelfde besluit wordt herschreven zonder inhoudelijke wijziging, zodat die afgestemd is op de formulering in artikel 18.

Artikel 64

Dit artikel wijzigt artikel 2 van bijlage 14 bij hetzelfde besluit.

Het tweede en derde lid van artikel 2 betroffen een soort van overgangsbepalingen, die tien jaar na invoering van het infrastructuurforfait niet meer relevant zijn. Bijgevolg kunnen deze leden worden opgeheven. Ze voorzagen erin dat oude VIPA-dossiers die hangende waren op het moment dat de klassieke financiering werd vervangen door het infrastructuurforfait voorrang kregen in de toekenning van het infrastructuurforfait. Deze situaties doen zich niet meer voor. Met punt 1° worden deze leden opgeheven.

Met de wijziging in punt 2° wordt het vierde lid van artikel 2, §2, vereenvoudigd. Daarnaast wordt het aanvragen van een infrastructuurforfait voor woongelegenheden die in het verleden in gebruik werden genomen geschrapt. Dit betrof een overgangsbepaling die tien jaar na invoering van het infrastructuurforfait niet meer relevant is.

Met punt 3° wordt de verwijzing naar het aangepaste artikel 2, §1, in overeenstemming gebracht met de wijzigingen voortvloeiend uit dit besluit.

Met punt 4° wordt artikel 2, §3, in overeenstemming gebracht met de wijziging voortvloeiend uit dit besluit.

Met punt 5° wordt de communicatie via aangetekende brief geschrapt en aangepast naar de bezorging via het e-loket zoals dit vandaag wordt toegepast.

Artikel 65

Dit artikel heft artikel 8 van bijlage 14 bij hetzelfde besluit op.

Deze bepaling, die in feite een soort van overgangsbepaling was, is tien jaar na invoering van het infrastructuurforfait niet meer relevant en kan worden opgeheven. Ze voorzagen erin dat oude VIPA-dossiers die hangende waren op het moment dat de klassieke financiering werd vervangen door het infrastructuurforfait voorrang kregen in de toekenning van het infrastructuurforfait. Deze situaties doen zich niet meer voor.

Artikel 66

Dit artikel wijzigt artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 over de erkenning van de beroepskwalificaties voor de gezondheidsberoepen die verworven zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, de Europese beroepskaart en de erkenning op basis van een andere opleiding dan de opleidingen, vermeld in artikel 101/2 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, waarvoor noch de richtlijn, vermeld in artikel 103, 3°, van de voormelde wet, noch artikel 145, §1, van de voormelde wet geldt.

In bepaalde dossiers kan blijken dat een aanvraag tot erkenning niet kan worden behandeld op grond van de bepalingen van het voormelde besluit van 23 december 2022 en dat bovendien geen compenserende maatregelen kunnen worden opgelegd. In dergelijke gevallen leidt de toepassing van het besluit van 23 december 2022 tot een beslissing waarbij de aanvrager wordt doorverwezen naar een onderwijsinstelling.

Met de toevoeging van een vijfde lid wordt verduidelijkt dat de administratie in die situaties nagaat of een volledige weigering van erkenning, in combinatie met een doorverwijzing naar een onderwijsinstelling, in lijn is met de artikelen 45 en 49 VWEU, die het vrije verkeer van werknemers en de vrijheid van vestiging waarborgen.

De aanvulling verduidelijkt aldus dat de doorverwijzing naar een onderwijsinstelling kan worden beschouwd als een passende en minder beperkende maatregel dan een volledige weigering van erkenning, rekening houdend met de bescherming van de volksgezondheid.

Artikel 67

Dit artikel wijzigt artikel 20 van hetzelfde besluit.

Wanneer de erkenningscommissie op basis van het dossier en een eventuele hoorzitting niet over voldoende informatie beschikt om een advies uit te brengen, kan zij een evaluatie opleggen. Dit gebeurt in de vorm van een kijkstage of een test/examen. In artikel 20 van het voormelde besluit wordt opgenomen dat een kijkstage niet langer dan twee maanden mag duren.

Een termijn van twee maanden moet volstaan om de kennis en vaardigheden van de aanvrager te beoordelen. Momenteel worden soms kijkstages tot zes maanden opgelegd. Dat is nadelig voor de aanvrager, omdat hierdoor de termijn waarbinnen een definitieve beslissing wordt gegeven aanzienlijk wordt verlengd. Bovendien is de kijkstage onbezoldigd. Wanneer een test/examen wordt opgelegd, wordt dit examen voor bepaalde gezondheidszorgberoepen slechts één keer per jaar georganiseerd. Dit leidt tot een aanzienlijke vertraging bij het uitbrengen van een definitieve beslissing. Om die reden wordt opgenomen dat het examen binnen de vier maanden moet worden georganiseerd.

Artikel 68

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding van verschillende wijzigingsbepalingen uit het besluit. Artikel 5 en 6, artikel 28, 31, 32, 36, en artikel 38 tot en met 43 treden in werking op 1 januari 2027.

De bepalingen waarvoor geen specifieke datum van inwerkingtreding bepaald is, treden in werking volgens de standaardtermijn van tien dagen na de publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 69

Deze bepaling regelt de uitwerking in de tijd van:

- artikel 1 en artikel 7 tot en met 9:

De wijzigingen aan artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en aan artikel 1, 7 en 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten, dienen uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2026.

Sinds 1 januari 2026 is de bevoegdheid voor de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling namelijk overgeheveld aan het Agentschap Justitie en Handhaving. Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden is sinds dan niet langer bevoegd om infrastructuursubsidies toe te kennen voor deze diensten.

- artikel 10:

De wijziging van artikel 33 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk dient uitwerking te hebben vanaf 1 januari 2026. De terugwerkende kracht is noodzakelijk om te zorgen dat de subsidies van de CAW correct geïndexeerd kunnen worden. Zonder de terugwerkende kracht zouden de CAW onbedoeld een indexering minder ontvangen.

Artikel 70

Dit artikel regelt de uitvoering van het voorliggende wijzigingsbesluit.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorliggend ontwerp van besluit heeft geen budgettaire impact, met uitzondering van artikel 10, artikel 20, artikel 31 en artikel 35.

De Inspectie van Financiën heeft op 8 mei 2026 haar advies gegeven over het voorliggende ontwerp van besluit. Met uitzondering van de verhoging van de subsidie aan Gezondheidsmakers en Gezond in Brussel geeft de Inspectie van Financiën (hierna: IF) een gunstig advies met voorwaarden. Voor de verhoging van de subsidie aan de Logo's (Gezondheidsmakers en Gezond in Brussel) geeft IF een ongunstig advies.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, heeft zijn gedeeltelijk akkoord gegeven op 13 juni 2026. Voor de verhoging van de subsidies aan de Logo's heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, het ongunstige advies van de Inspectie van Financiën bevestigd en zijn akkoord geweigerd. De bepalingen met betrekking tot de verhoging van de subsidies aan de Logo's werden in navolging van de weigering van het begrotingsakkoord uit het voorliggende ontwerp van besluit geschrapt.

Wat de budgettaire impact betreft van artikel 10, 20, 31 en 35:

- Artikel 10:
 - Door de wijziging van artikel 33, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk wordt het subsidiebedrag voor de centra voor algemeen welzijnswerk en de centra voor teleonthaal gekoppeld aan de juiste spilindex. De nodige kredieten voor de volgende spilindex zullen beschikbaar zijn via de indexprovisie. Het relevante begrotingsartikel is GB0-1GCF2EA-WT.
- Artikel 20 en 35:
 - De Inspectie van Financiën wijst er in het advies van 8 mei 2026 op dat ook de wijzigingen in verband met de sociale toeslag en participatietoeslag ook een beperkte financiële weerslag kunnen hebben. Van deze mogelijke financiële impact zijn nog geen exacte cijfers beschikbaar, maar deze zal wellicht verwaarloosbaar zijn.
- Artikel 31:

- De wijziging van artikel 528 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming heeft een positieve budgettaire impact door het opheffen van de informaticapremie. Sinds 2021 wordt de informaticapremie jaarlijks gemiddeld aan 9 voorzieningen toegekend. Rekening houdend met de toepasselijke indexbepalingen bedraagt de informaticapremie op vandaag 1.034,78 euro. In totaal betekent het schrappen van de informaticapremies dus een besparing van 9.313,02 euro. Het relevante begrotingsartikel is GM0-AGCF2VE-WT.

Wat het advies van de Inspectie van Financiën betreft:

Het advies van de Inspectie van Financiën wordt besproken onder rubriek 1.B. “Vorige beslissingen en adviezen”. Voor een uitgebreide bespreking van het advies wordt verwezen naar die rubriek. De belangrijkste krachtlijnen van het advies van IF en de antwoorden daarop kunnen als volgt samengevat worden:

- wat betreft de voorwaarden die IF geformuleerd heeft bij het gunstige advies:
 - IF stelt een herformulering voor van de aanpassing van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de subsidiëring en erkenning van partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking via een beheersovereenkomst.
 - Het artikel werd in navolging van het advies IF aangepast.
 - IF stelt een aantal vragen over de aanpassing van artikel 2 van bijlage 14 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers. Meer bepaald stelt IF dat verduidelijkt dient te worden hoe de oproepen tot aanvragen voor investeringssubsidies door woonzorgcentra naast de bestaande infrastructuursubsidies staan. Concrete oproepen dienen voorafgaand voorgelegd te worden.
 - Het gaat niet om nieuwe oproepen die ingevoegd zouden worden, maar louter om een gerichte aanpassing in de bestaande regelgeving. Voor de nadere toelichting bij deze aanpassing wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking en naar rubriek 1.B. Naar aanleiding van het advies van IF werd de retroactiviteit van oproepen volledig geschrapt.
 - IF wijst op een beperkte budgettaire impact van de wijzigingen inzake sociale toeslag en selectieve participatietoelage.
 - Deze budgettaire impact wordt in navolging van het advies kort opgenomen in deze nota. Van de exacte impact zijn echter geen cijfers beschikbaar en deze lijkt bovendien verwaarloosbaar te zullen zijn.
- wat betreft het ongunstig advies van de verhoging van de subsidie aan de Logo's:
 - Deze bepalingen werden weggelaten uit het ontwerp nadat de minister, bevoegd voor het budgettair beleid, zijn akkoord voor de verhoging van de subsidies van de Logo's geweigerd heeft.

Wat het begrotingsakkoord betreft:

Voor het voorliggende ontwerp van besluit werd op 13 juni het begrotingsakkoord verleend, op voorwaarde dat de budgettaire weerslag wordt opgevangen binnen de beschikbare kredieten en dit geen aanleiding geeft tot een meervraag in de toekomst.

De verhoging van de subsidies aan de Logo's, waarvoor geen begrotingsakkoord verkregen werd in dit traject, werd reeds voor de fase van principiële goedkeuring weggelaten uit het voorontwerp van besluit.

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Dit ontwerp van besluit heeft geen invloed op de lokale en provinciale besturen.

E. BRUSSEL-TOETS

Het voorliggende ontwerp van besluit brengt beperkte, doelgerichte wijzigingen aan in bestaande regelgeving. Het gaat meer bepaald om corrigerende wijzigingen, vereenvoudigingen, aanpassingen in functie van feitelijke of wettelijke evoluties sinds de totstandkoming van de te wijzigen regelgeving, ...

De uitwerking die de voorliggende wijzigingsbepalingen hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, is bijgevolg telkens afhankelijk van en gelijk aan de uitwerking die de te wijzigen besluiten van de Vlaamse Regering hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

4 VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring van het bijgaande ontwerp van besluit door de Vlaamse Regering, zal het in extenso gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging in het jaar 2026 van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ